

STJEPAN HORVAT

GLAZBA PRUŽA
NEOPISIVU
LJEPOTU
KOJA HRANI
NAŠU DUŠU

RAZGOVARAO: Ivan Golub

Stjepan Horvat, student pete godine Muzičke akademije u Puli, opisao nam je kako je protekao njegov dosadašnji glazbeni put i kakvi su njegovi pogledi na glazbu.

S koliko godina si upisao glazbenu školu?

Glazbenu školu upisao sam paralelno s upisom u 5. razred općeobrazovne osnovne škole, kod profesorice Ljubice Kunštek Celjak. Budući da sam kasno krenuo u glazbenu školu, morao sam akcelerirati pa sam 1. i 2. te 5. i 6. razred završio u jednoj godini.

Jesi li od početka znao što ćeš svirati ili te ipak zanimao neki drugi instrument?

Sjećam se svog prvog susreta s glazbom. Bilo je to na maloj harmonici marke Manbiw koja je imala 16 basova. Slušajući i gledajući druge ja sam upijao i prenosio na instrument. Zaista sam vrlo brzo pohvatao melodije koje su se tada svirale u mom kraju. U nižim razredima osnovne škole imali smo jedan veći instrument, to je bila harmonika Melodija s 48 basova. Svaki odmor bih je uzeo i svirao bih ono što sam znao. Tako su učitelji nižih razreda, Branko Pratengrazer i Božica Mandić, prepoznali kod mene veliki talent i uspjeli su osigurati da besplatno pohađam privatne satove kod učiteljice Ljubice Kunštek

Celjak jer smo tada imali tešku financijsku situaciju u obitelji. Ubrzo nakon toga mi je brat kupio prvu „ozbiljniju“ harmoniku, to je bila Hohner Arrietta sa 72 basa. Svoj prvi javni nastup imao sam na novogodišnjem koncertu u Kumrovcu, 29. prosinca 2008. godine, gdje sam se prvi put predstavio javnosti. Nakon godinu dana pohađanja privatnih satova, na preporuku učiteljice upisao sam osnovnu glazbenu školu u Krapini.

Jesi li jedini glazbenik u svojoj obitelji?

Nisam. Smisao za glazbu naslijedio sam od tate koji je isto bio harmonikaš. Brat također svira harmoniku, zajedno smo ostvarili prve korake sviranja na harmonici. I danas volimo zajedno proučavati glazbu i svirati.

Čime se baviš u slobodno vrijeme?

Oduvijek me zanimalo kako drugi instrumenti funkcioniraju te sam volio to istraživati. Tako sam naučio svirati gitaru. Pošto je klavir srodan klavirskoj harmonici i pošto sam imao obli-gatnu nastavu klavira, puno vremena sam također provodio svirajući klavir. To je i neizbježno jer je klavir temelj teorije i sveg ostalog. Trenutno učim svirati puhački instrument bariton. U slobodno vrijeme skladam klasičnu i variété glazbu. Pri stvaranju glazbe pronašao sam svoju strast. Oduvijek me zanimalo proučavanje različitih

Trenutno učim svirati puhački instrument koji se zove bariton, a u slobodno vrijeme skladam klasičnu i variété glazbu.

glazbenih stilova, harmonijskih struktura, formi i svega što sadrži jedno glazbeno djelo.

Možeš li nam reći koji su tvoji najznačajniji nastupi, natjecanja i postignuća?

Ima ih pregršt. Mnogobrojne nagrade osvojio sam na regionalnim i državnim solističkim natjecanjima učenika i studenata glazbe i plesa, Hrvatskom natjecanju za harmoniku u Daruvaru, Međunarodnom susretu harmonikaša u Puli i Bistričkom zvukoliku, a istaknuo bih 1. nagradu i 2. mjesto na Međunarodnom natjecanju „Accordion Olympics“ u Sloveniji 2016. godine.

Upisom na studij počeo sam se aktivnije baviti komornim muziciranjem. Naime, bio sam član kvarteta „2x2“ kojeg su činile dvije sopranistice, Ana Mikac i Karolina Matjašec, te dvojica harmonikaša, Paulo Rušnov i ja. To je bio vrlo specifičan sastav i prvi

puta da zajedno muziciraju dvije harmonike i dva glasa. Osvojili smo 1. nagradu i 1. mjesto na 8. hrvatskom natjecanju za harmoniku u Daruvaru i 1. nagradu i 2. mjesto na međunarodnom natjecanju „Eufonija“ u Novom Sadu. Sudjelovao sam u projektu izvedbe nove suvremene skladbe Sande Majurec. Tada su prvi put surađivale sve akademije u Hrvatskoj. Nastupio sam u zanimljivom sastavu od šest instrumenata: flauta, bisernica, klarinet, harmonika, violončelo i kontrabas. Veliko zadovoljstvo mi je i sviranje u orkestru. Tijekom 1. i 2. godine studija imali smo nekoliko projekata s orkestrom. Izdvojio bih projekt „Koncert solista s orkestrom“ gdje sam nastupio kao solist uz pratnju orkestra, te nastup orkestra na Danima Muzičke akademije gdje smo jednu skladbu izvodili sa zborom, i autorsku večer tadašnjeg dekana Bashkima Shehua gdje smo izvodili njegovu kompoziciju. Spomenuo bih i nastup na HRT-u u emisiji „Etno fletno“ i „Volim

Istru“. Vrlo je značajan i nastup na Danu Istarske županije u koncertnoj dvorani u Pazinu. Ove akademske godine prisustvovao sam Svjetskom trofeju harmonike gdje sam sudjelovao u tri kategorije: Masters u kojoj se izvodi klasična glazba, *Trofej Galliano* u kojoj se izvodi skladba Richarda Galliana, i kategorija za kompozitore gdje sam sudjelovao s dvije svoje skladbe (*Corona Virus* i *Overthinking*) i ostvario zapažen rezultat.

Kako si odlučio upisati muzičku akademiju i kako je izgledao tvoj put do toga?

Nakon što sam završio osnovnu glazbenu školu bilo je upitno gdje ću nastaviti svoje srednjoškolsko obrazovanje. Tada sam razmišljao da odem u Zagreb, ali to nije bilo moguće zbog financijske situacije. Sreća je bila što se u obližnjem gradu Zaboku otvorila srednja glazbena škola te sam upisao srednju glazbenu kao jedan od učenika prve

generacije. Pošto se tada nije mogao upisati glazbeni razred gdje bih imao općeobrazovne predmete, upisao sam i srednju strukovnu školu, smjer računalni tehničar za strojarstvo. Tehnika i bavljenje tehnikom mi je, uz glazbu, bila najveća želja. U srednjoj glazbenoj školi bio sam u klasi profesorice Nade Bilić. Nakon upisa u srednju školu bilo je potrebno kupiti koncertnu harmoniku s melodijskim basovima. Budući da nismo bili u mogućnosti odmah nabaviti instrument, tijekom 1. i 2. razreda svirao sam i vježbao na školskom instrumentu kojeg sam dijelio s kolegom. U 2. razredu srednje glazbene škole počeo sam ići na natjecanja. Moje prvo natjecanje bilo je regionalno u organizaciji HGDPP-a gdje sam osvojio 1. nagradu, a zatim na državnom 3. nagradu. Nakon toga slijedilo je Hrvatsko natjecanje za harmoniku u Daruvaru gdje sam osvojio 1. nagradu i 3. mjesto. To su bili moji prvi natjecateljski rezultati. Za moj daljnji razvitak profesorica

Tijekom 1. i 2. razreda srednje škole svirao sam i vježbao na školskom instrumentu kojeg sam dijelio s kolegom.

je savjetovala da se prebacim na dugmetaru jer pruža puno više mogućnosti. Shvatio sam da je to neophodno. Profesorica mi je izašla u susret i preko ljeta mi je posudila svoj instrument kako bih mogao učiti meni novi sistem. Cijelo ljeto prije 3. razreda radio sam na tome. To mi je bio veliki izazov. U međuvremenu smo uspjeli kupiti instrument uz malu pomoć općine Kumrovec i ostalih ljudi. Već sljedeće godine osvojio sam 1. nagradu i 1. mjesto na natjecanju u Daruvaru. Posebno sam bio sretan zbog činjenice da sam se tek nedavno prebacio na novi sistem. Iste godine išao sam i na natjecanje iz tehničkog crtanja u Auto-Cadu i osvojio sam 1. mjesto na regionalnom i 3. mjesto na državnom natjecanju. Veliku ljubav sam gajio i prema toj školi. Jako sam volio matematiku, a matematika je temeljni alat kojim se barata u tehnici. Uz bavljenje matematikom jako

na natjecanjima harmonikaša, to su dvije 1. nagrade i dva 1. mjesta na državnim natjecanjima te 1. nagrade i 2. i 3. mjesto na međunarodnim natjecanjima. Kraj srednjoškolskog obrazovanja mi je bio najizazovniji. Trebao sam napraviti završni rad u dvije škole i nakon toga položiti državnu maturu. Sve sam to uspješno riješio. Uz sve obaveze pripremao sam se za prijamni i nakon što sam položio maturu svu svoju energiju sam uložio u spremanje prijamnog ispita za akademiju što mi je onda bio najveći cilj. Tako sam upisao studij klasične harmonike u Puli.

Koje su ti želje i planovi za budućnost?

Cilj i moja misija je da promoviram harmoniku jer je, nažalost, jako stigmatizirana. Kad netko spomene harmoniku, prva asocijacija je da je to narodni in-

strument i ljudi ne znaju kako klasična glazba zvuči na harmonici. Ulažem upravo veliki trud da bih pokazao kako je to instrument koji ima jako puno izražajnih mogućnosti s jako puno boja. Može se reći da je harmonika jedan simfonijski orkestar. Moj najveći cilj je da postanem koncertni izvođač i da mogu živjeti od toga, prvenstveno da mogu ljudima darovati glazbu koju nosim u sebi. Također želim raditi i kao nastavnik jer smatram da s puno volje mogu prenositi svoje znanje drugima.

Cilj i moja misija je da promoviram harmoniku jer je, nažalost, jako stigmatizirana.

strument i ljudi ne znaju kako klasična glazba zvuči na harmonici. Ulažem upravo veliki trud da bih pokazao kako je to instrument koji ima jako puno izražajnih mogućnosti s jako puno boja. Može se reći da je harmonika jedan simfonijski orkestar. Moj najveći cilj je da postanem koncertni izvođač i da mogu živjeti od toga, prvenstveno da mogu ljudima darovati glazbu koju nosim u sebi. Također želim raditi i kao nastavnik jer smatram da s puno volje mogu prenositi svoje znanje drugima.

Kako bi u Hrvatskoj još više popularizirao klasičnu harmoniku?

Smatram da je zadaća svakog od nas tko se bavi klasičnom harmonikom da svojim predanim radom, bilo to kroz koncertiranje ili pedagoški rad, pokaže da je to jedan vrhunski instrument s puno tehničkih mogućnosti i zvučnih boja. Moramo se potruditi predstaviti klasičnu harmoniku u najboljem svjetlu.

Koje su prednosti i mane bavljenja glazbom?

Prednosti su to što sviranjem i slušanjem glazbe najprije

obogaćujemo svoju dušu. Doživljavamo prelijepe trenutke i nakon odslušane ili izvedene skladbe ostajemo promijenjeni u pozitivnom smislu. Mane ne bih niti nabrajao jer ih zapravo i nema. Naravno da često znamo doći do teških trenutaka kad mislimo da je uzaludno ono što radimo i nemoguće za odsvirati, ali uvijek se trebamo okružiti dobrim ljudima koji imaju znanje i koji će nam pomoći u tim teškim trenucima pronaći perspektivu.

Da nisi odabrao glazbu čime bi se bavio?

Osim srednje glazbene škole pohađao sam srednju tehničku školu, smjer računalni tehničar za strojarstvo. Jako sam volio tu školu i položio sam državnu maturu na razini koju je trebalo za upis na Fakultet strojarstva i brodogradnje što mi je bilo druga opcija u slučaju da ne upišem Muzičku akademiju, ali osjećao sam da je upravo glazba moj životni put.

Imaš li glazbene uzore? Ako da, zašto baš njih smatraš uzorima?

Imam nekoliko glazbenih uzora. Najprije je to moj mentor, profesor Ivan Šverko. On me motivira i puno mi pomaže da budem što bolji u sviranju. On mi je uzor i kao čovjek jer zbilja osjećam njegovu dobrotu i velikodušnost. Što se sviranja tiče, uzor mi je i u tehničkom i u glazbenom smislu. Moj drugi uzor je Petar Marić koji je pobijedio na svim važnijim svjetskim natjecanjima i koji je pokazao jedan vrlo visok izvedbeni nivo, od izvrsnosti što se tiče interpretacije, pa do njegove briljantne tehnike i sceniskog nastupa. Moj treći uzor je Alexander Hrustevich. On mi je uzor jer svira na jednom visokom nivou vrstu glazbe koju ja jako volim. To su pretežno skladbe ruskih skladatelja.

Budući da si klasično obrazovan glazbenik, kakva glazba te okružuje?

Najviše slušam i bavim se klasičnom glazbom. Djela koja sviram najprije su iz klasičnog repertoara kojeg učim na akademiji. To je glazba renomiranih

skladatelja kao što su Bach, Scarlatti i drugi iz razdoblja bečke klasike, romantizma i modernizma. Vrlo važno je spomenuti kako je harmonika mlad instrument jer je izumljena u 20. stoljeću. Originalne skladbe su tek tada počele nastajati i što se tiče literature za harmoniku najviše su zastupljene moderne suvremene skladbe. Uz klasičnu glazbu, moje najveće zadovoljstvo je *variété* glazba koja uključuje jazz, francuski *musette*, valcere i ostalo. Tako sam, baveći se jazzom, svirao u više navrata s poznatim hrvatskim jazz saksofonistom Aljošom Mutićem.

Prva vrsta glazbe koju sam svirao bila je glazba Slavka Avsenika, tzv. „Oberkrain“, koju i danas jako volim svirati. Pod time mislim na slovensku i austrijsku narodnu glazbu. Sviranje sam započeo slušajući Avsenikovu glazbu koju bi zatim po sluhu svirao, s naglaskom na to da sam uvijek težio da se svira pravilno i cjelovito. Bavljenje time je uvelike pridonijelo razvitku mog sluha i muziciranja. Mogu reći da sam volio istraživati, odnosno „lutati u glazbi“, a s velikom pažnjom sam uvijek gledao druge i upijao.

Kako izgleda studentski život u Puli? Je li ti bilo teško priviknuti se na novu sredinu?

Studentski život u Puli je jako lijep. Grad je idealne veličine za jednog studenta. Puno se družimo svi zajedno, bilo to u menzi, na fakultetu, u izlascima, na jutarnjoj

Najveća podrška na mom putu mi je moja obitelj.

kavici... Pula je predivan grad jer je na moru. Svaku priliku koristim da vidim more i da se okupam jer more opušta. Ispočetka mi je malo bilo teško priviknuti se, ali brzo sam stekao dobre prijatelje i život u Puli postao je jako lijep.

Postoji li glazbeni pravac kojeg preferiraš ili literatura koja ti je jako draga?

Volim svu glazbu koja je kvalitetna. Kada bih trebao izdvojiti koja me glazba najviše ispunjava onda bi to bila glazba ruskih skladatelja i *variété* glazba.

Sviđa li ti se više solistički nastup ili nastup s komornim ili orkestralnim sastavom i zašto?

Smatram da je svaki nastup lijep, bilo to s komornom, orkestrom ili solo. Možda su nastupi s komornom i orkestrom malo lakši jer tu ipak nismo suočeni sami sa sobom nego djelujemo u grupi. Ipak, želja mi je ostvariti se kroz solističke nastupe.

Tko ti je najveća podrška na tvom putu?

Najveća podrška na mom putu mi je moja obitelj. Nesebično mi pružaju potporu i pokušavaju mi pomoći da sve teške trenutke hrabro podnesem i da se zaista

ostvarim u glazbi.

Imaš li nam nešto poručiti za kraj?

Naše sviranje je pregršt emocija koje stvaramo tijekom izvedbe i koje dijelimo s publikom kao najljepši dar. Tada je to jako lijepo iskustvo koje ljudi prepoznaju i cijene, te dolazi do velikih glazbenih uzbuđenja i divljenja.

Ako smo vrhunski pripremljeni i ako smo prepušteni trenutku, onda se rađa puno lijepih stvari. Trebalo bi više podučavati ljude kako da se prepuste trenutku sviranja, ne opterećivati se konkurencijom i rezultatima, potisnuti u zaborav svakodnevne brige i probleme, baciti se u Božje ruke, uživati u glazbi da učinimo sretnim sebe i druge.

Citirao bih dirigenta čije su me se misli i poruka jako dojmile:

„Glazbenici u svom oružju imaju cvijeće, a ne stvari koje ubijaju. Donosimo radost, nadu, mir, bratstvo, ljubav s velikim slovom LJ. Dakle, glazba nije važna samo jer je zabava, glazba nije samo profesija, već je i misija. Zato radimo ovaj posao. Pa misija za što? Da društvo bude bolje. Zdravlje je prva, najvažnija stvar, ali i zdravlje uma. Glazba pomaže. Dakle, moja poruka

guvernerima, predsjednicima i premijerima svugdje, u svim dijelovima svijeta, da kulturu smatraju uvijek jednim od primarnih elemenata za stvaranje boljeg društva u budućnosti.“

Glazba bi prvenstveno trebala biti misija. Svatko od nas ima neku misiju u svijetu i tako doprinosi njegovom razvitku. Mislim da je moja misija da stvaram glazbu, da je izvodim, da njome činim ljude oko sebe ispunjenima.

Pokazivanje kompleksa i problema našeg ega smeta i šteti glazbi. Da ne bi trpjela u tim slučajevima, moja poruka svima jest da se bave glazbom radi nje same jer pruža neopisivu ljepotu koja hrani našu dušu.

